

عنوان مقاله:

بررسی روند مرمتی مساجد تبریز از دوره ی صفویه تا انتهای قاجاریه

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی معماری و شهرسازی جهان اسلام در عصر جهانی شدن (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

صنم ابراهیم زاده ادهم - دانشجوی کارشناسی ارشد، موسسه آموزش عالی رشدیه تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

یک بنای تاریخی شاهی گویا از گذشته به عنوان میراث نیاکان است. به طور طبیعی هدف از مرمت، احیای مفهوم اصل و ابتدایی آثار و جایگزینی قسمتهای مفقود، گمنام و نابود شده با استفاده از شواهد دیرینه شناسی که کاملاً مستند و قابل دفاع باشد، میباشد. هدف پروژه بررسی مراحل و گام های ترمیمی برخی از مساجد تاریخی تبریز در دوره صفویه تا انتهای قاجاریه در جهت کشف اهداف مرمت در گذشته و حال بوده است. در روش تحقیق مراجعه به متون، مقالات، مباحث شهرشناختی و باستانی، بستر اصلی بوده است. سپس اقدام به انجام پژوهش های میدانی و بازدید از بناهای مورد نظر نمود و حدالمقدور با مسئولین کارگاه های مرمتی و افراد مطلع در این زمینه مصاحبه به عمل آوردیم. بنای مذهبی به تمام معنی اسلامی باید اساساً دارای خصلتی شامل باشد تا اختصاصی. به همین جهت تنها ویژگی تعیین کننده آن عبارت از فضایی محصور و جهت دار بود. آنچه که داخل این محوره ساخته میشد از مسجد تا مسجدی دیگر متفاوت بود. برطبق نوشته های جهانگردان و جغرافی دانان مختلف، در دوره های گوناگون، شهر تبریز بیش از یکصد و پنجاه تا سیصد باب مسجد را در خود جای داده است. در مسیر پی بردن به اهداف مرمتی در هر دوره مشخص گردید، در گذشته هدف غالب حفظ زیبایی بنا با اعمال تغییرات پوستهای و گاه اثبات و تحکم قدرت با تخریب بقایای ادوار گذشته بوده است. ولی امروزه تلاش هایی در جهت تغییرات سازه ای برای حفاظت و تداوم حیات بناها بوده و برخورد های علمی مشهود می باشد.

کلمات کلیدی:

مرمت، مسجد، تبریز، حفاظت، آثار تاریخی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/868175>

